پروردگارا، ای رب جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، ای آفریدگار آسمان ها و زمین، ای آگاه بر پیدا و پنهان، تو میان بندگانت در مسایل مورد اختلاف شان قضاوت می کنی. به اجازه و فرمان خود در مسایل مورد اختلاف مرا به حق هدایت بفرما، تو هرکس را بخواهی به راه راست هدایت می کنی.

از ابوسلمه بن عبدالرحمن بن عوف روایت است که می گوید: از ام المؤمنین عایشه رضی الله عنها پرسیدم: وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم برای نماز شب بر می خواست، نمازش را با چه چیزی آغاز می کرد؟ ام المومنین عایشه گفت: وقتی برای نماز شب بر می خواست نمازش را با این دعا شروع می کرد: «أَللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مسْتَقِيمٍ»:
«پروردگارا، ای رب جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، ای آفریدگار آسمان ها و زمین، ای آگاه بر پیدا و پنهان، تو میان بندگانت در مسایل مورد اختلاف شان قضاوت می کنی. به اجازه و فرمان خود در مسایل مورد اختلاف مرا به حق هدایت بفرما، تو هرکس را بخواهی به راه راست هدایت می کنی».
[صحیح است] [به روایت مسلم]

ابوسلمه بن عبدالرحمن بن عوف از ام المؤمنین عایشه رضی الله عنها در مورد دعایی که رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز شب خود را با آن آغاز می نمود، سؤال می کند؟ و عایشه رضی الله عنها پاسخ می دهد: وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز شبش را شروع می کرد، این دعا را در ابتدا می خواند: «اللهم رب جبریل ومیکائیل وإسرافیل»؛ اینکه در دعای مذکور نام این سه تن از ملائکه بطور خاص ذکر شده - حال آنکه الله تعالی پروردگار همه چیز است - بخاطر تشریف، تفضیل و برتری آنها بر دیگران است؛ گویا ایشان جبریل را مقدم می کند، زیرا امین کتاب های آسمانی است و سایر امور دینی به ایشان بازمی گردد و اسرافیل را در پایان ذکر می کند، زیرا او مأمور دمیدن در صور است و با دمیدن در صور، قیامت بر پا می شود؛ و میکائیل را در وسط ذکر می کند، زیرا او مأمور نگه داری از قطرات باران و گیاهان و سایر روزی هایی است که در دنیا مایه قوام و حیات است. "فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ" یعنی پدید آورنده و ایجاد کننده ی آسمان ها و زمین. "عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ" یعنی: هم به چیزهایی که از دید بندگان پنهان است و هم به آنچه می بینند، عالم و آگاه است. "أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ"؛ تو میان بندگان در اختلاف شان در امور دینی در دنیا حکم می کنی. "اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ" یعنی: به توفیق و لطف خویش در اختلافات مردم در امور دینی و دنیوی، مرا به راه حق و درست هدایت کن. "إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مسْتَقِيمٍ" یعنی: تو هر که را بخواهی به راه حق و درست هدایت می کنی.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8311